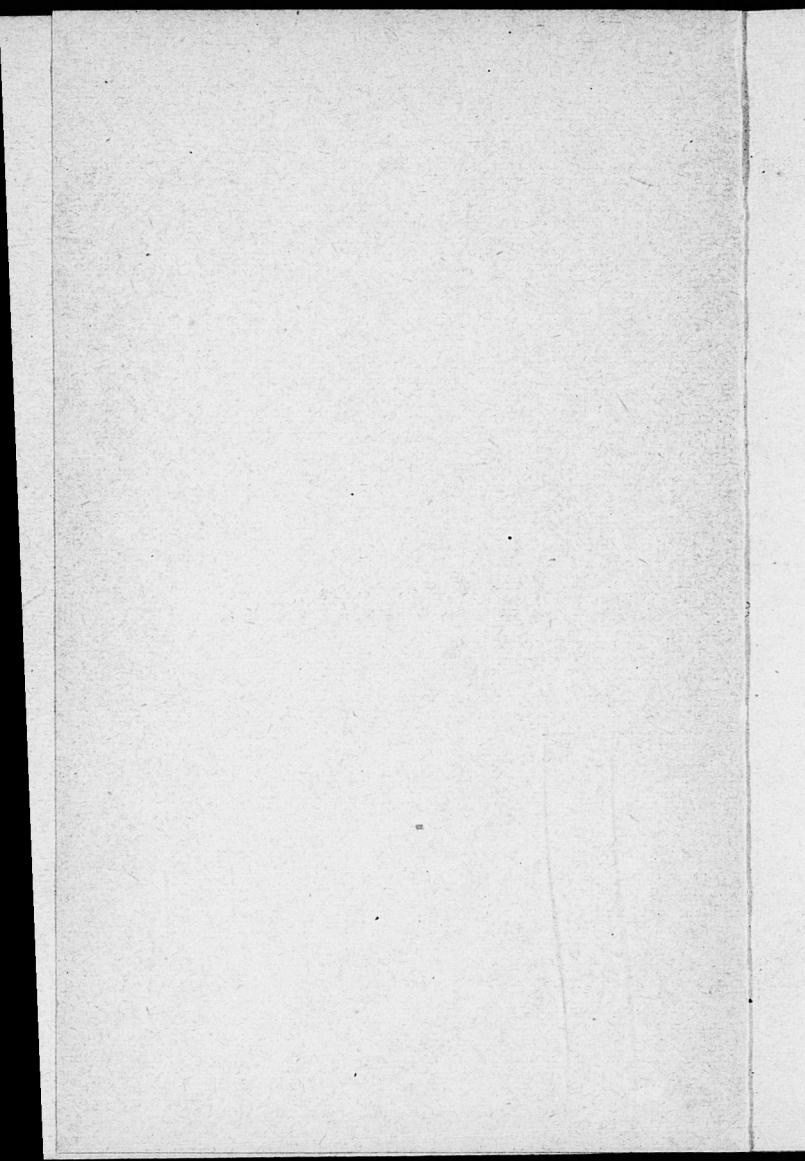

2

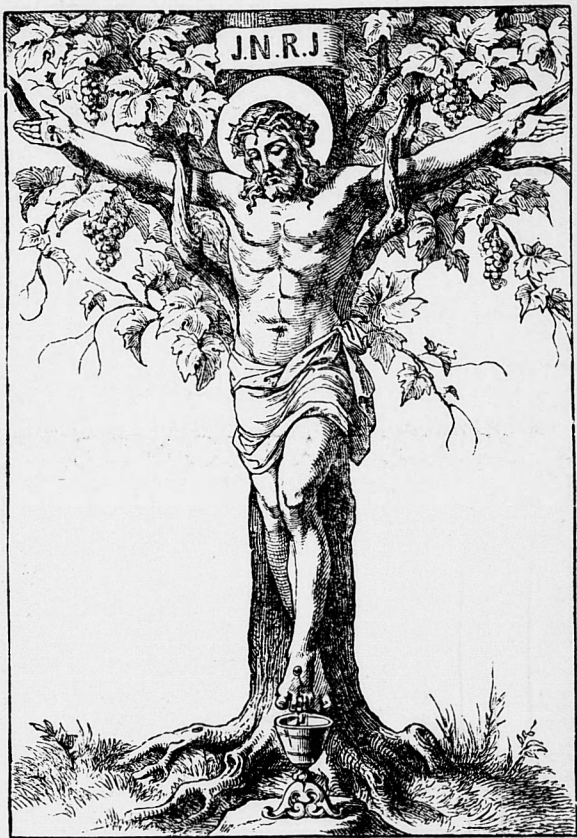
Vak 59

MEDITATIONES.

Dilexit me et tradidit semetipsum pro me.
Galat. II. 20

VAK

59

No. 2

MEDITATIONES
BREVES ET SOLIDÆ
AD USUM SACERDOTUM
PRÆCIPUE CURAM ANIMARUM HABENTIAM
CUM METHODO
VITÆ EORUM QUOTIDIANÆ USUI
ACCOMMODATA.
INVENTÆ IN STATIONE BUSCODUCENSI
R. PP. CAPUCINORUM
ANNO 1762.

RIJKSUNIVERSITEIT TE UTRECHT

1939 3887

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT
COLL. THOMAASSE

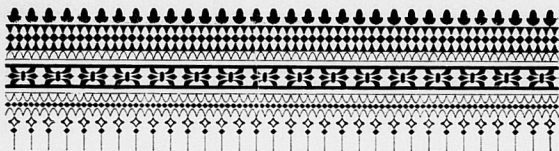

TILBURGI,
TYPIS ORPHANOTIOPHII.
1894.

IMPRIMATUR.

M. F. DE BEER, *Sup.-Gen.*
ad hoc delegatus.

Tilburgi, 20 Februari 1891.

P R A E F A T I O.

—o—

Ignem veni mittere in terram; inquit salvator noster Lucae 12.; et quid volo nisi ut accendatur? Hoc igne accendit Christus primo apostolorum et discipulorum corda, quo illi accensi postea totum mundum inflammaverunt. Hic divini amoris ignis in corde sacerdotum, et maxime illorum qui salutem aliorum praesunt, tamquam in altari Dei semper ardere debet, quo et ipsi fidelium mentes salubriter accendant.

Quantum ad hunc finem quotidiana meditatio conducat, exprimi, imo concipi vix potest; dicit enim Psalmista: «*in meditatione mea exardescet ignis.*” Ps. 38.

Et iterum: « *beatus vir qui.... in lege*
» *ejus meditabitur die ac nocte... erit tam-*
» *quam lignum quod plantatum est secus*
» *decursus aquarum, quod fructum suum*
» *dabit in tempore suo.* Ps. 1.

Quotidie igitur o sacerdos, licet per quadrantem horam meditationi vacare velis, sub nullo unquam prætectu illud exercitium necessarium omittens. Hic libellus triginta continens breves ac solidas meditationes quotidie per menses parvulam tibi offert meditationem, simulque relinquens singulis libertatem addendi vel demendi prout spiritus et prudentia suggesserint.

FINIS VOCATIONIS AD STATUM SACERDOTALEM.

Ego elegi vos, et posui vos, ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat. Joannis 15.

MEDITATIO 1^a.

Ego elegi vos.

PUNCT. 1. Elegit te, sacerdos Christophile, elegit te Deus, nullis tuis praevisis meritis, elegit te, forsitan et tuis demeritis sine numero ab aeterno praevisis. Elegit te ex amore gratuito. Elegit ex tot millibus, in infinitum, si potest, te melioribus. I. *Reg. Cap. 15.* Elegit te futurum forte Saullem, obstreperum, rebellem, inobedientem, alio relicto meliore te. *Quid retribues?*

PUNCT. 2. Elegit te Deus, a te non rogatus, cum rogare non posses, imo si potuisses, aut prae malitia noluisses, aut prae ignavia rogare tæduisset. *Quid retribues?*

Quid pro illa misericordia, qua te sic indignum respexit: non quia tu dignus, sed quia ille bonus erat.

PUNCT. 3. Elegit te Deus de mille periculis mundi hujus, ut esses unus ex electis ejus: O amor! Et tu illum non eligis? O ingratitude! O cæcitas! Non illum eligis, ut unicum, summum, infinitum bonum tuum? Non eligis, non amplecteris ut ultimum finem tuum? Non eligis sic te diligentem Deum tuum?

PROPOSITUM PRACTICUM.

Sincera intentio Deo in omnibus, et per omnia serviendi ex puro amore.

MEDITATIO 2^a.

Ut eatis.

PUNCT. 1. Ut eatis de virtute in virtutem, quia peregrini sumus: peregrinus si stet, nec progrediatur, regreditur, teste Bernardo.

PUNCT. 2. Ut eatis, memores in quibus periculis, quæ nos undique circumdant; memores coram quo: coram Judice, coram Deo, qui omnia videt, qui detonabit in

reprobos horridum illud: *Matth. 25. discedite in ignem æternum.*

PUNCT. 3. Ut eatis de hora in horam, de die in diem, de anno in annum, de tempore brevi in longam æternitatem, de vita ad mortem, vel potius de morte ad vitam æternam.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Memoria præsentis Dei, mortis, æternitatis, utendo ea ut stimulo ad ambulandum caute, et progrediendum in virtute.

MEDITATIO 3^a

Et fructum afferatis.

PUNCT. 1. Nemo non fructum quærit laboris, et sudoris sui. Quærit illum miles, quærit mercator, quærit advocatus, et quis non? Quid vero tu, sacerdos Christophile, tu miles Christi, mercator cœli, advocatus animarum?

PUNCT. 2. Fructum alii faciunt trigesimum, alii sexagesimum, alii centesimum, *Matth. 13.* Manent aliqui milites gregarii, alii mercatores tenues, alii advocati sine re nominales. Quid tu sacerdos in advo-

catura animæ? In mercatura cœli? In militia Christi? I. Cor. 12. *Æmulare charismata meliora.*

PUNCT. 3. Luc. 8. *Fructum afferunt in patientia*: miles in prælio, mercator in officina, nauta in pelago, venator in nemore, piscator in flumine. Quid tu, sacerdos, an fructum quæris in patientia? An semper ut piscator hominum, ut venator retia tendis? An vigiles flectis oculos in omnem plagam tibi subjectam, sicubi deprehendas pauperem, sed in conspectu Dei pretiosam Christi sanguine redemptam, gratiæ et gloriæ capacem animam.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Laborandi, tametsi fructus labori non respondeat.

MEDITATIO 4^a.

Et fructus vester maneat.

PUNCT. 1. Non manet voluptas, temporalis est, et momentanea, in ictu oculi dissipatur. Non manet hominum existimatio, fumus est, uno spiritu diffatur. Non

manent divitiæ, sunt terræ pugillus, qui quam facile paritur, tam facile perditur. Ergo, terra caduca, vale.

PUNCT. 2. Psalm 72. *Quid vero mihi est in cælo?* Quam stabilis, certus perpetuus ille fructus, qui te diligentes manet, et manebit in æternum, Deus cordis mei? Et a te quid volui, aut velle potui super terram? Quid nisi fumum? Nisi bullam? Nisi terræ pugillum?

PUNCT. 3. Non aliam ergò mercedem laboris, non alium industriæ fructum quære sacerdos, nisi Dominum, *qui est pars hæreditatis tuæ, et calicis tui.* Ps. 15.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Fuga vanæ gloriæ, studium divinæ.

BENEFICIUM VOCATIONIS AD SACERDOTIUM.

Conserva me Domine, quoniam speravi in te: dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges. Psalm 15.

MEDITATIO 5^a

Dignitas vocantis.

PUNCT. 1. *Deus est*; o sacerdos, vide quem Dominum nactus, cui Domino servias. Deus est; non est homo, non angelus, non ulla creatura. Deus est: cui homo, cui angeli, cui servit omnis creatura. Deus est, dives in omnes: quanta fas est alacritate ut huic Domino servias?

PUNCT. 2. *Non eges*, quia tu solus Deus, solus unicum et omne bonum: solus et unicus, omnis causa, radix, origo boni: solus extra quem nullum bonum, in quo omne bonum, honestum, utile,

delectabile: solus æternum, immensum, infinitum bonum, solus tibi ab æterno sufficientissimus, nullius indigus etc.

PUNCT. 3. Non eges ministerio meo, quia omnia serviunt tibi. Non eges ministerio ullius hominis, quia angeli serviunt tibi. Non eges ministerio ullius creaturæ, quia creator es omnium. Quid ergo respicis ad me, dicat humilis sacerdos, *ad me pauperculum, et trementem sermones tuos.* I. Isaïæ 66.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Immolandi quotidie Deo sacrificium laudis, pro beneficio vocationis.

MEDITATIO 6^a

Indignitas vocati.

PUNCT. 1. Ille Deus, Dominus, Creator, nullius egens: tu servus, et servus inutilis, mendicus, pauper, pulex unus, canis mortuus, pulvis, cinis, purum nihil, et ad te respicit magnus ille Deus!

PUNCT. 2. Ad te! Qui omnibus indiges, et cui omne non sufficit, nisi Deus. Ad te, qui terra indiges, in qua ambules:

aere, per quem respires: igne, qui te foveat: veste, quæ te tegat: Deo, qui te satiet; et tamen

PUNCT. 3. Ad te respicit ille, cui serviunt angeli, et cum angelis omnia. Et tu quid cum his omnibus, pusillus terræ vermiculus? Tu quid cum angelis purissimis illis spiritibus, qui terrenæ nil faciis habent, qui nutum Dei accipiunt pro imperio? Ah! Non es angelus, mi sacerdos, sæpe nec homo es: ut jumentum factus insipiens, et tamen ad te respicit Deus, ut vocet in ministrum suum. o Dignatio!

PROPOSITUM PRACTICUM.

Iteratum ad Deum suspirium cum Davide: conserva me Domine; et cum Thoma à Kempis: adjuva me Domine in sancto proposito meo, et divino servitio tuo.

MEDITATIO 7^a

Altitudo ministerii.

PUNCT. 1. Hæc colligitur ex potestate ordinis; dicitur enim Sacerdoti ordinando: accipe potestatem conficiendi, non

cœlum, non terram, non quidquid pretiosum, et artificiosum est, sed corpus, et sanguinem D. N. J. C. Amplius dici non potest. Potestas hæc regiam et angelicam longe superat: sacerdos enim, quod reges et angeli mirantur et adorant, paucis verbis reproducit realiter et transsubstantialiter, corpus et sanguinem Domini, Creatoris et Redemptoris sui, in sacrificium et sacramentum. Quid sublimius!

PUNCT. 2. Colligitur eadem sublimitas ex potestate jurisdictionis, per quam sacerdos cœli claviger est, et mundi totius iudex, solvens et ligans super terram, quod solvendum, aut ligandum judicaverit.

PUNCT. 3. Adde quod sacerdos vocetur angelus, sal terræ, lux mundi, lucerna supra candelabrum, pastor, doctor, dispensator mysteriorum Dei, episcopus, pontifex, præpositus (ut I. ad *Tim.* 3. ad *Tit.* I. *Heb.* 5.) vicarius ipsius Christi. O mi Deus, quid est homo, quia sic magnificas eum? *Nimis honorificati sunt amici tui.* Psalm. 138.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Utraque hac potestate utendi non perfunctorie, sed cum omni sollicitudine, humilitate, modestia corporis, et animi.

MEDITATIO 8^a

Ingratitudo sacerdotis.

C*um in honore esset, non intellexit.* Psal. 48.

PUNCT. 1. Non intellexit altitudinem status sui: hinc ad sordes, ad volutabra luti, ad vomitum cum canibus, et suibus, hoc est impuris hominibus, se abjicit.

PUNCT. 2. Non intellexit pretium potestatis sibi creditæ. Pretium corporis, et sanguinis Jesu Christi: et hinc vel administrare negligit, aut non nisi lucri temporalis gratia, aut ex acediosa consuetudine, aut cum tædio administrat.

PUNCT. 3. Non intellexit pretium jurisdictionis, qua peccatoribus cælum reserare potest, vel claudere: et inde tepor, et torpor in excipiendis confessionibus. O mi sacerdos, *si cognovisses et tu!* Lucæ 19.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Non negligendi gratiam, quæ in te est, quæ data est tibi per impositionem manuum. I. ad Tim. 4.

GRAVITAS PECCATI SACERDOTALIS,
ET ALIA AD ILLUD CONSEQUENTIA.

Si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utique.

Psal. 54.

MEDITATIO 9^a.

De Peccato.

PUNCT. 1. *Tu vero homo unanimes, id est amice, dilecte mi, mi commensalis, qui mecum dulces capiebas cibos: tu velut alter Judas, post buccellam, pretiosi corporis, intinctam in immaculato sanguine meo, reserasti cor tuum satanae, clausisti Deo. O perfidiam!*

PUNCT. 2. *An non merito queritur per Jerem. Dominus Cap. II.: quid est quod dilectus meus in Domo mea fecit scelera multa? In Domo mea, in Ecclesia, in Altari, in loco sancto, in ludo virtutum, in gymnasio amoris etc.*

PUNCT. 3. *Fecit scelera multa.* Tu nosti, quæ, et quanta deferas ad altare, vel auferas, ad tribunal pœnitentium, ad horas canonicas. Tu nosti, et necdum erubescis? *Exodi 3.* Jubetur Moyses propheta sanctus, exuere calceamenta de pedibus, priusquam montem ascendat, visurus, vel auditurus Dominum: tu ascensurus montem ut tangas Dominum, non exuis peccata per doloriferam pœnitentiam?

PROPOSITUM PRACTICUM.

Puritas conscientie ante administrationem sacramentorum.

MEDITATIO 10^a.

De Morte.

PUNCT. 1. In hoc naturæ tributo Isaïæ 24 *erit sicut populus, sic et sacerdos. Statutum est omnibus, excepto nemine: sicut populus, sic et rex, et pontifex, et sacerdos; imo et hæc omnia mortem aggravant. Time!*

PUNCT. 2. *Statutum est semel mori.* Ah, semel tantum! ergo si semel, semper anxie; sic semper vive, ut semel mori bene.

PUNCT. 3. Bene moritur pius, sanctus, zelosus sacerdos, memor præstiti Christo a se obsequii; qui dicere possit cum Job: *credo quod redemptor meus vivit*, quem toties fide viva, mente pura, corde perfecto contrectavi. Male moritur sacerdos malus, memor impuris manibus, impudica lingua, impio corde eum se suscepisse Pastorem suum, quem paulo post visurus est iudicem. Et quo vultu! *O mors, quam amara, talibus, est memoria tua!* Eccles. 41.

PROPOSITUM PRACTICUM

Sic semper vivendi, ut optabimus mori.

MEDITATIO 11^a.

De Iudicio.

PUNCT. 1. Exiguo enim conceditur misericordia, sed iudicium durissimum his, qui præsumunt, fiet: audis hoc, qui constitutus es a Christo Iudex, sacerdos Christophile? Audis? Nec times?

PUNCT. 2. Ibi iudicabuntur omnes iustitiæ tuæ: id est, orationes, sacrificia, sacramentorum administratio, ægrorum cura, visitatio, et exhortatio etc. quo zelo,

sollicitudine, opportunitate sint exercitæ, an tua culpa intermissæ.

PUNCT. 3. *Et scito, quod pro omnibus his adducet te Deus in judicium.* Eccl. II. Pro omnibus, quæ possedisti bonis, quibus fruitus es privilegiis: Luc. 12. *cui enim multum datum est, multum quæretur ab eo:* noverat id optimus magister morum Joannes Avila, qui de juvene sacerdote mortuo post primitias: *sat habet*, inquit, *in quo judicetur.* Sat ille, mi sacerdos? Quantum ergo tu, qui toties sacrificas? Utinam sancte, religiose, modeste etc.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Judicandi te ipsum, et discernendi causam tuam per examen conscientie, antequam divina obeas mysteria.

MEDITATIO 12^a.

*De luctuosissimo statu Sacerdotum
Damnatorum.*

PUNCT. 1. Thren 5. *Cecidit corona capitis nostri: vae nobis, quia peccavimus!* Sic ejulabunt, sed sero, miseri apud inferos sacerdotes, quia cum in honore es-

sent, non intellexerunt. Exaggerari hoc potest consideratione sacerdotis degradati et execrati, quod omnino tragicum est; sed umbratile ad sacerdotem damnatum.

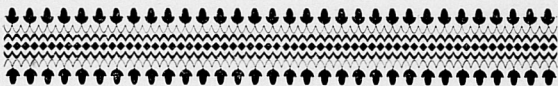
PUNCT. 2. Sap. 6. *Potentes potenter tormenta patientur*: applica sacerdoti, potestate sua, quam habet maximam, abutenti, et time.

PUNCT. 3. Apoc 28. *Quantum... in deliciis fuit, tantum date ille tormentum*: delicias regum habent quotidie sacerdotes in mensa Domini; Væ! si pro his, siliquas porcorum, id est carnis voluptates ament, et quærant! Væ! *si nauseat eorum anima*, ut olim Israelitarum *super cibo isto*, ut ipsi judicant, *levissimo*. Num. 21. Erunt enim tunc hæ deliciæ a sacerdotibus sprete, instrumenta tormentorum in sæcula sæculorum.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Timida, cauta, circumspecta conversatio.

FERVOR, ET ZELUS SACERDOTALIS.

Qui facis Angelos tuos, spiritus: et ministros tuos
ignem urentem. Psal. 103.

MEDITATIO 13ⁿ.

De premio ferventibus proposito.

PUNCT. 1. Joan 12. *Ubi ego sum, illic et minister meus erit*: at ubi est sacerdos ille magnus, ille fervens animarum pastor, ille indefessus venator? Ubi est? Non jam amplius in cruce, non sub cruce, non in horto, non in itineribus, montibus, vallibus, et fatigatus, sitibundus, famelicus; sed in gloria Patris; ibi, ubi omnia hæc mala exulant, omnia effluunt bona.

PUNCT. 2. Ibi, ubi jucundissima, pacifica, fraterna societas sine invidia, sine rixa, sine tædio.

PUNCT. 3. Ibi, ubi videbitur Deus Deo-

rum in Sion. *Tunc videbis, et afflues, o pie sacerdos, et mirabitur, et dilatabitur cor tuum.* Isaïæ 60.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Cooperandi invicem sine invidia, cum fervore in exercitiis sacerdoti propriis.

MEDITATIO 14^a.

De Labore, cui respondet præmium.

T*u vero vigila, in omnibus labora, ministerium tuum imple.* 2. ad Tim. 3.

PUNCT. 1. *Vigila*, id est in omnibus exercitiis vigil, alacer, excitatus esto. *Vigila*; quia advigilat, et observat Deus remunerator tuus. *Vigila* in omnibus viis tuis, quia advigilat, et circuit satan, ut leo rugiens, quærens, quem devoret.

PUNCT. 2. *Labora*. Numquam otiosi debet sacerdos, nisi eligat labi. *Labora*, id est, in omnibus conatum adhibe, nihil age remisse, memor cui labores; *labora* quomodo laborabat extensis brachiis Moyses, quomodo luctans cum angelo Jacob, quomodo sudans in horto Christus, quomodo

orans Franciscus totus absorptus in Deo.

PUNCT. 3. *Ministerium tuum imple*, id est fac perfecte cum omnibus circumstantiis, et conditionibus, nihil minue, nihil detrahe: *Dei enim perfecta sunt opera.* Deuter. 32.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Pro Dei gloria, et animarum salute non recusandi laborem NN.

MEDITATIO 15^a.

De fervore in orando.

Orationi instate, vigilantes. ad Coll. 1. 24.

PUNCT. 4. Spectat hæc cohortatio Pauli præcipue sacerdotem, quia legatus est, advocatus, orator, syndicus totius generis humani; et quod Christus pro hominibus in cælo apud Patrem, hoc est sacerdos apud Christum pro iisdem in terris. *Ex hominibus enim assumptus, pro hominibus constituitur in iis, quæ sunt ad Deum.* Heb. 5. Sicut ergo Christus gemitibus inenarrabilibus pro nobis interpellat, sic debet et sacerdos.

PUNCT. 2. Sacerdos angelorum officium gerit in terris. *Malach. 2. Angelus Domini exercituum est.* Nemo autem nescit, quid faciant in cœlis angeli, assidue circa Deum intelligendum, amandum, laudandum, occupati. Faciat hoc idem, quantum potest, sacerdos in terris.

PUNCT. 3. Est enim oratio fervens indicium bonæ vitæ, quod monet S. Aug. *ille novit recte vivere, qui novit recte orare.* Hom. 4. ex 50.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Horas canonicas, ut jubet Lateranense Concilium 4. sub Innoc. III., studiose quoad officium oris, et devote quoad officium cordis recitandi.

MEDITATIO 16^a.

De fervore in Sacrificio Missæ.

Benedicite Sacerdotes Domini Domino.
Dan. 3.

PUNCT. 4. Pontifex Maximus semel annue ingrediebatur in Sancta sanctorum, et quanto cum apparatu? Figura fuit ille, quid facit veritas? Ille semel; sacerdos, si vult, quotidie.

orans Franciscus totus absorptus in Deo.

PUNCT. 3. *Ministerium tuum imple*, id est fac perfecte cum omnibus circumstantiis, et conditionibus, nihil minue, nihil detrahe: *Dei enim perfecta sunt opera.* Deuter. 32.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Pro Dei gloria, et animarum salute non recusandi laborem NN.

MEDITATIO 15^a.

De fervore in orando.

Orationi instate, vigilantes. ad Coll. 1. 24.

PUNCT. 1. Spectat hæc cohortatio Pauli præcipue sacerdotem, quia legatus est, advocatus, orator, syndicus totius generis humani; et quod Christus pro hominibus in cælo apud Patrem, hoc est sacerdos apud Christum pro iisdem in terris. *Ex hominibus enim assumptus, pro hominibus constituitur in iis, quæ sunt ad Deum.* Heb. 5. Sicut ergo Christus gemitibus inenarrabilibus pro nobis interpellat, sic debet et sacerdos.

PUNCT. 2. Sacerdos angelorum officium gerit in terris. *Malach. 2. Angelus Domini exercituum est.* Nemo autem nescit, quid faciant in cœlis angeli, assidue circa Deum intelligendum, amandum, laudandum, occupati. Faciat hoc idem, quantum potest, sacerdos in terris.

PUNCT. 3. Est enim oratio fervens indicium bonæ vitæ, quod monet S. Aug. *ille novit recte vivere, qui novit recte orare.* Hom. 4. ex 50.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Horas canonicas, ut jubet Lateranense Concilium 4. sub Innoc. III., studiose quoad officium oris, et devote quoad officium cordis recitandi.

MEDITATIO 16^a.

De fervore in Sacrificio Missæ.

Benedicite Sacerdotes Domini Domino.
Dan. 3.

PUNCT. 4. Pontifex Maximus semel annue ingrediebatur in Sancta sanctorum, et quanto cum apparatu? Figura fuit ille, quid facit veritas? Ille semel; sacerdos, si vult, quotidie.

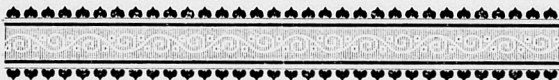
PUNCT. 2. Semel Filius Dei factus est homo, et quanta præparatio ab æterno? *In capite libri scriptum est de me, ut facerem Deus voluntatem tuam.* Psalm. 39. Quot prævia prophetarum oracula, angelorum vota, patriarcharium desideria? Quot præcessere præludia? Mittitur ad Virginem angelus, obumbrat Spiritus sanctus, novem mensibus gestatur in utero. Et tu; quid facis, sacerdos Christophore?

PUNCT. 3. S. Chrysost. vult omnes universim christianos a S. Synaxi reverti, quasi leones ignem spirantes, vult interesse missæ ut in medio angelorum choro. Quid non exigit a Sacerdote?

PROPOSITUM PRACTICUM.

Orationes ecclesiæ ac missæ præparatorias omni devotione recitandi.

PERFECTIO SACERDOTI PROPRIA.

Sacerdotes tui induantur Justitiam. Psalm. 131.

MEDITATIO 17^a.

Motiva Perfectionis.

PUNCT. 1. Debet sacerdos tendere ad perfectionem vitæ, quia vult Deus. Si enim de omnibus christianis verum est illud Pauli ad Thess. C. 5.: *hæc est enim voluntas Dei, sanctificatio vestra*, et illud Christi: Matth. 5.: *Estote perfecti sicut et Pater vester cœlestis perfectus est*: et iterum apostolus *omnes christianos sanctos vocat*, ad Cor. I. II.; — quanto magis hoc competit sacerdoti, e reliquis selecto, et in sortem Domini vocato? *Ephes. I. c. I.*

PUNCT. 2. Multum datum est Sacerdoti: ergo *Multum quæretur ab eo*: Luc. C. 12. *cum enim augentur dona*, inquit S. Greg., *rationes etiam crescunt donorum*. Hom. 9. in Evang.

PUNCT. 3. Exigit plus a sacerdote, tum

illius status, ad alios sanctificandos destinatus; tum officium, quod gerit, angelicis humeris, ut ajunt SS. PP., formidandum.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Sic vivendi inter homines ut exemplo non destruas, quod ædificas verbo.

MEDITATIO 18^a.

Idea perfectionis.

Qui mihi ministrat, me sequatur. Joan. 12.

PUNCT. 1. Imaginem Dei per peccatum turpiter fœdatam, et quasi erasam, ut Dei Filius ablueret, et instauraret, factus est homo, abluit suo sanguine, instauravit exemplo, et doctrina. Hoc ille: quid tu sacerdos?

PUNCT. 2. *Primus docendi ardor, nobilitas est magistri:* inquit S. Ambros. lib. 2. *de Virg.*; hinc tirones optimum in qualibet arte magistrum quærunt, quem imitentur, et imitando proficiant, et perficiantur. Non est nobilior magister Christo dilecto Filio Dei, in quo bene complacuit æterno Patri, ipse ergo audiendus, et imitandus est, et in primis a sacerdote. *Matth.* 17.

PUNCT. 3. Si enim omnis christianus cum S. Greg. dicat: *omnis Christi actio, nostra est instructio*, quanto magis sacerdos, cui in apostolis ejus predecessoribus ipse Christus dicit: Matth. 23. *Magister vester unus est Christus.*

PROPOSITUM PRACTICUM.

Summo studio, quod monet Thomas à Kempis, Christum Jesum in vita imitandi.
Lib. de imit. Cap. I.

MEDITATIO 19^a.

Vita Christi Regula Sacerdotis.

Induimini Dominum nostrum Jesum Christum. ad Rom. 13.

PUNCT. 1. Sacerdos, sicut induit vestes Christi in sacrificio, ita debet et extra illud induere vitam, id est mores, et virtutes Jesu Christi; ut juxta apostolum in ejus carne mortali, vita Christi manifestetur, 2. Cor. 4. vereque dicat: *vivo autem, jam non ego, vivit vero in me Christus.*
Gal. 2.

PUNCT. 2. Causa vero cur sacerdotes

passim non exprimant vitam Christi, hæc est; quod secuti regulam alienam carnis, mundi, peccati: sensus, sermones, et actus non dirigant, *secundum mensuram regulæ, qua mensus est nobis Deus, 2 Cor. 10;* deflectentes ut mali tirones a proposito sibi prototypo.

PUNCT. 3. Regula Christi, prima fronte amara, usu dulcescit; *est enim jugum suave, et onus leve Matth. 11. et quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, et misericordia ad Gal. C. 6. v. 16.*

PROPOSITUM PRACTICUM.

Exemplo S. Caroli Borromæi, quotidie legendi unum caput ex sancto Evangelio; quod ille faciebat flexo genu, et detecto capite.

MEDITATIO 20^a.

Perfecta administratio sacramentorum.

Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam queritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur. 1. ad Cor. 4.

PUNCT. 1. Dispensator fidelis in genere est, qui *non mittit margaritas ante porcos, nec dat sanctum canibus*. Matth. 7. Qui videt ministerium quod accepit a Domino, ut illud impleat. *ad Coloss. 4.* Qui non est similis aquæ baptismali, peccata baptisatorum diluenti, eosque mittenti ad cœlum, cum ipsa post in cloacam descendat Greg. *Lib. de cura pastoral.*

PUNCT. 2. Dispensator fidelis Eucharistiæ is est, qui linthea, vasa, tabernacula, Dominici corporis receptacula, religiose custodit: qui ad sumptionem Eucharistiæ parvulos capaces erudit et præparat, adultos rudes instruit, obliviosos commonefacit, tardos compellit, neminem negligit.

PUNCT. 3. Dispensator pœnitentiæ fidelis est is, qui prompte sedet pro tribunali, dum reus adest, pauper juxta ac dives: qui examinat, ponderat, judicat ex æquo: qui non absolvit nisi dolentem: qui non dimittit, nisi consilio vel cohortatione sua meliorem.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Reflectendi practice ad hæc tria.

VIRTUTES INTERNÆ SACERDOTIS.

Decet nos (Sacerdotes) impleire omnem iustitiam. Matt. 13.

MEDITATIO 21^a.

De humilitate.

Discite a me, quia mitis sum, et humilis
Corde. Matt. II.

PUNCT. 1. Disce sacerdos Christophile, disce a Christo sacerdote magno, imo maximo, sed in Eucharistia minimo, quam te docet non tam verbo, quam opere, ex cathedra vilium specierum, virtutem profundissimæ humilitatis, et erubescere ad tuam intolerabilem arrogantiam.

PUNCT. 2. Vilis hic illi habitatio, in sordidis sæpe tabernaculis, inter digitos impuri sacerdotis, in corde subdito peccatis, cui *cælum sedes est*.

PUNCT. 3. Pauper illi amictus, nullus comitatus; et hic sannis, et probris hære-

ticorum exponitur. O mi Jesu, quis sensus mihi sit, hæc cogitanti: et inter peccatores digitos meos, in otiosa, detractoria, maledica lingua, in impuro corde, in cloaca sordium, in sentina scelerum te contemplanti?

O mi magne Deus, da sensum aliquem similis humilitatis; da ut cujus majestatem non possum assequi, saltem imitari studeam humilitatem!

Da mihi teneros hujus virtutis affectus, quoties dico celebraturus: *Confiteor Deo*. Quoties ingemino: *Non sum dignus*. *Nobis quoque peccatoribus*. *Mea culpa*.

Da ut non minus corde, quam corpore, me profunde abjiciam coram te; ut magna, sed humilis mater tua: magnus, sed in oculis suis parvus, Joannes præcursor tuus.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Te numquam extolle, nec cogitatione.... nec desiderio.... neque verbo.... neque opere....

MEDITATIO 22^a.*De mansuetudine.*

Fratres, et si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos, qui spirituales estis, hujusmodi instruite in spiritu lenitatis, considerans te ipsum. Gal. 6.

PUNCT. 1. Christus totus mitis in vultu, verbo, opere. Ex oculis elucent suaves benignitatis radii. Ex ore dulcis spirat lenitatis favonius. In toto corpore agnus est. Præsertim in Eucharistia. Quid tu sacerdos?

PUNCT. 2. Et tamen hunc agnum toties attrectas, toties illo vesceris; cum hoc agno habitas, prandes, cœnas, ambulas, dormis. Quid manes usque modo, *sicut leo in domo tua?* Eccles. 4.

PUNCT. 3. Pretiosior debet hæc virtus esse sacerdoti, quam ut verbo, vel signo venalem habeat, nil lucraturus, postquam eam perdiderit, nisi animi inquietudinem, et Dei vindictam.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Petendi a Christo hujus virtutis augmentum, dum dicis: Ecce Agnus Dei.

MEDITATIO 23^a.*De obedientia.*

M*inistri ejus, qui facitis voluntatem ejus.*
 Psalm. 102.

PUNCT. 1. Deus singulariter amat obedientiam, quam coronavit in Abrahamo: punivit vero tot jam sæculis in Adamo et posteris ejus, unius hominis inobedientiam. Placere vis Deo. Obedi. *Melior est enim obedientia, quam victimæ.* I. Reg. c. XV. 22.

PUNCT. 2. Dei Filius, volens placere Deo, ab æterno voluit, in tempore obedire. *In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam, Deus meus volui.* Psalm. 39. *Meus cibus est, ut faciam voluntatem ejus qui misit me.* Joan. 4. *Erat subditus illis,* Luc. 2. hominibus, servis, creaturis. Admirare.

PUNCT. 3. Obedientiam hanc maxime patefacit in Eucharistia, quando vocatus adest a sacerdote, toties *obediente Deo voci hominis.* O prodigium! Deus obedit homini, et tu homo non obedis Deo? Deo, cujus minister es?

PROPOSITUM PRACTICUM.

*Obediendi similiter, sine contradictione :
prompte sine dilatione : alacriter sine que-
rela : perseveranter sine tædio.*

MEDITATIO 24^a.

De castitate.

Mundamini, qui fertis vasa Domini. Isai.
52. Lavamini, mundi estote, Isai. 1.

PUNCT. Exigit hanc munditiam cordis
et corporis a sacerdote Christus; quia
ipse virgo, natus de virgine: inter lilia,
id est, virgineas mentes pascitur: et in
niveo specierum Eucharisticarum throno
requiescit: quantus est amator puritatis,
tantus est osor immunditiei, præsertim in
ministris suis.

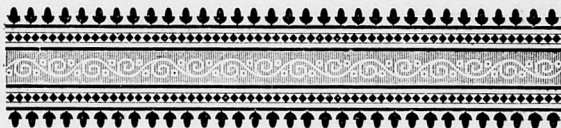
PUNCT. 2. Hi enim officio angeli sunt,
et angelorum Dominum manibus suis con-
trectant. O quam puræ sint oportet hæ
manus, hæc lingua, hoc cor etc.! Con-
tinebant se olim sacerdotes legis antiquæ,
tempore vicis; quid non te deceat sacerdos
Christophore, dum non assistis, sed fers
Deum tuum?

PUNCT. 3. Munditiem clamant plerique ritus quos adhibes in sacrificio 1. alba, qua indueris, eaque ex lino, non lana, cujus radix caro est animalium. 2. Cingulum, quo cingeris cum apta oratione. 3. Lotio manuum. 4. Prius quam legas Evang. oratio: *munda cor meum*: et si hoc requiritur ad dignam Evangelii lectionem, quid non ad Dominici corporis consecrationem et sumptionem?

PROPOSITUM PRACTICUM.

Cohibendi sensus externos, ut in animo sis continens.

VIRTUTES EXTERNÆ SACER- DOTIS.

Luceat lux vestra coram hominibus. Matt. 5.

MEDITATIO 25^a.

De prudentia sacerdotis in exterioribus.

Estote prudentes sicut serpentes. Matt. 10.
 PUNCT. 1. Mittitur in medium luporum sacerdos, quem innocentia vitæ oportet esse oviculam: sed quomodo evadet? Prudentia opus est, non hujus mundi, hæc enim stultitia est coram Deo, quia finem non respicit, adeoque, qui hanc sequuntur, turpiter cadunt.

PUNCT. 2. Prudentia Christi eadem est cum providentia sacerdotum. Oportet ergo sacerdotem esse providum, cautum, circumspectum, et ut inquit Micheas Propheta: C. 6. *solicitem ambulare cum Deo*

tuo. Vadit enim in medio luporum, et latronum, thesaurum portans in vase fictili 2. Cor. 4.

PUNCT. 3. Serpentes caput custodiunt, aures sepiunt, supra petram repunt. Ita sacerdos caput, hoc est, principium agendorum custodiat, et ad Deum referat: sit surdus, dum blanditur caro. Petræ, hoc est, Christo innitatur, ut non vacillet in proposito.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Quidquid agas, finem respiciendi.

MEDITATIO 26^a.

De modestia sacerdotis.

Modestia vestra nota sit omnibus hominibus. Phil. 4.

PUNCT. 1. Christus modestissimus, Virginis modestissimæ filius, nihil agit tumultuose, turpiter, propere, perturbate, clamose, sed omnia ad leges modestiæ, etiam in conviviis, in injuriis etc., sed ante omnia in convivio amoris, in ultima cœna, quando accepit panem in sanctas, et ve-

VIRTUTES EXTERNÆ SACERDOTIS.

Luceat lux vestra coram hominibus. Matt. 5.

MEDITATIO 25^a.

De prudentia sacerdotis in exterioribus.

Estote prudentes sicut serpentes. Matt. 10.
 PUNCT. 1. Mittitur in medium luporum sacerdos, quem innocentia vitæ oportet esse oviculam: sed quomodo evadet? Prudentia opus est, non hujus mundi, hæc enim stultitia est coram Deo, quia finem non respicit, adeoque, qui hanc sequenter, turpiter cadunt.

PUNCT. 2. Prudentia Christi eadem est cum providentia sacerdotum. Oportet ergo sacerdotem esse providum, cautum, circumspectum, et ut inquit Micheas Propheta: C. 6. *solicitem ambulare cum Deo*

tuo. Vadit enim in medio luporum, et latronum, thesaurum portans in vase fictili 2. Cor. 4.

PUNCT. 3. Serpentes caput custodiunt, aures sepiunt, supra petram repunt. Ita sacerdos caput, hoc est, principium agendorum custodiat, et ad Deum referat: sit surdus, dum blanditur caro. Petræ, hoc est, Christo innitatur, ut non vacillet in proposito.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Quidquid agas, finem respiciendi.

MEDITATIO 26^a.

De modestia sacerdotis.

Modestia vestra nota sit omnibus hominibus. Phil. 4.

PUNCT. 1. Christus modestissimus, Virginis modestissimæ filius, nihil agit tumultuose, turpiter, propere, perturbate, clamose, sed omnia ad leges modestiæ, etiam in conviviis, in injuriis etc., sed ante omnia in convivio amoris, in ultima cœna, quando accepit panem in sanctas, et ve-

nerabiles manus suas, et elevatis oculis in cœlum..... gratias agens benedixit: (Canon. M.) Vide hic modestissime composita omnia, manus, linguam, oculos, totum corpus! Vide, vide vivum exemplar modestiæ sacerdotalis.

PUNCT. 2. Oportet ut hanc sacerdos in se ad vivum exprimat: quia angelus est, quia spectaculum fit angelis, quia lux est mundi, et lucerna supra candelabrum posita. *Mutth.* 5. Et præsertim in illo plusquam angelico ministerio, quo et ipse panem accipit, et gratias agens benedicit.

PUNCT. 3. Nugæ, inquit *Bern. l. 2. de cons. c. 15.* inter sæculares sunt nugæ, in ore autem sacerdotis blasphemiae.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Vitandi cachinnos, rixas, clamores etc., quæ non decent sanctos.

MEDITATIO 27^a.

De charitate proximi activa.

Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem. Joannis 15.

PUNCT. 1. En hic notam characteristicam, qua te ipse discernas sacerdos, discipulus Christi sis, an non. Si enim diligis, eris: secus, si non diligis. Veritas dicit, aliter esse non potest. At quomodo tu diligis, quem non fers, quem ægre aspicias, cui vis, et dicis male? Non ita Christus.

PUNCT. 2. *Probatio dilectionis* (inquit Greg.) *exhibitio est operis*. Charitas oportet ut sit activa, non otiosa: vivit in opere, non pascitur verbis. Ais, diligo. Credo, si quod dicis, facis: si non facis, mendax es. Diligis, si adjuves indigentem, si errantem reducas, si cadentem erigas, si peccantem corrigas, si in spiritu lenitatis. Ita Christus.

PUNCT. 3. Proximus tuus, vel est sacerdos, ut tu; et est frater, et condiscipulus tuus. Vel laïcus est, et est filius spiritualis. Ait enim Apostolus ad Cor. I. c. 4: *In Christo ego vos genui*. Sed et fratrem et filium lex naturæ dictat diligendum: Ergo fac.

Diligendi proximum ut teipsum efficaciter, suaviter, fortiter, promiscue bonos, malos, amicos, inimicos, gratos, ingratos etc.

MEDITATIO 28^a.

De zelo animarum.

Ecce ego mittam piscatores multos, dicit Dominus, et piscabuntur eos: et multos venatores, et venabuntur eos. Jerem. 16.

PUNCT. 1. Incredibilis Christi zelus patet in Evangelio, maxime in convertendo Juda, si voluisset. Ad quem imitandum obligatur sacerdos curatus, quia piscator, quia venator, quia pastor. Ergo piscator es? Semper tibi pendeat hamus. Venator es? Semper tua retia pande, ut feram aliquam, id est efferatam animam capias ad pœnitentiam. Pastor es? Pasce commissum tibi gregem, pasce verbo, exemplo, ratione, ut Christus.

PUNCT. 2. *Occasio.* Errat e tuis oviculis, et hæret in bivio, a te vult manuduci: cecidit, a te vult erigi: caligat, a te lucem petit: peccat, et a te vult cor-

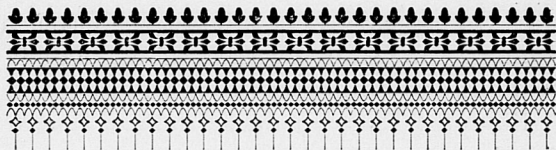
rigi: hæsitat, et a te vult instrui. Negligis hoc? Pastor non es, sed idolum: venator non es, sed persecutor animarum: vigilas, sed in tuum lucrum, non in illarum salutem: aliter Christus. Hunc imitare.

PUNCT. 3. Motivum. *Qui converti fecerit peccatorem ab errore viæ suæ, salvabit animam ejus a morte, et operiet multitudinem peccatorum: ait Jacobus 5. cap. Fac ergo.*

PROPOSITUM PRACTICUM.

Instandi, arguendi, obsecrandi, increpandi cum omni patientia, et doctrina 2 Tim. 4.

VIRTUTES SACERDOTIS UNITIVÆ CUM DEO.

Ego dilecto meo, et ad me conversio ejus. Cant. 7.

MEDITATIO 29^a.

De amore Dei.

Simon diligis me plus his. Joannis 20.

PUNCT. 1. Christus incredibiliter, et inefabiliter amavit, et amat æternum Patrem plus his, plus omnibus universim sanctis. Scintillam immensi hujus amoris prodidit in ultima cœna, quando elevatis oculis, o quanto affectu! Ad te Deum Patrem suum, tibi gratias agens etc. Imitare sacerdos, quod admiraris.

PUNCT. 2. Quilibet enim sacerdos obligatur ad Deum super omnia, et præ omnibus diligendum, tum quia prior, et præ omnibus ab illo dilectus est, tum quia

quotidie versatur in ista arctissima fornace amoris, ad ignem Eucharisticum, quo si non incalescat, glacies sit et saxum.

PUNCT. 3. Vox amoris est, quam usurpat Franciscus Salesius: *omnia licent, dummodo non offendatur Deus.*

PROPOSITUM PRACTICUM.

Hæc erit deinceps agendi, et vivendi regula. Liceant omnia, sed cave offendas Deum, super omnia dilectum.

MEDITATIO 30^a.

De zelo divinæ gloriæ.

Glorificate, et portate Deum in corpore vestro. I. Cor. 6.

PUNCT. 1. Hoc admirabili zelo Christus incensus, ubique Patris gloriam propagabat: modo enim ostendit illius magnificentiam: *simile est regnum cœlorum Regi.* Modo amorem: *homo quidam fecit cœnam magnam;* modo justitiam: *redde rationem;* modo misericordiam: *homo quidam descendit;* modo excellentiam: *Pater major*

me est; modo subjectionem suam: ita Pater; sed hoc maxime in ultima cœna, in horto, in cruce, in tota passione, ejus memoriale est sacrificium missæ.

PUNCT. 2. I. Tim. 2. *Tu vero, o homo Dei, sic te compellat Apostolus, quisquis sacerdos es. Quomodo insistis vestigiis sacerdotis magni, quomodo zelas pro gloria ejus? Tu, qui deputatus es gloriæ illius propagandæ, qui toties ingeminas et: Gloria in excelsis! et: Omnis honor et gloria!*

PUNCT. 3. Elias fugam, persecutionem, exilium, famem, sitim sustinuit: zelo zelatus pro Domino Deo. 3. Reg. 19.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Imitandi hunc zelum, etiam cum damno propriæ commoditatis NN.

MEDITATIO 31^a.

De actibus religionis.

Adorate eum omnes angeli ejus. Psalm. 96.
PUNCT. 1. *Religiosissimo cultu: Christus tum conceptus velut sacrificium matutinum in utero matris: tum natus, et*

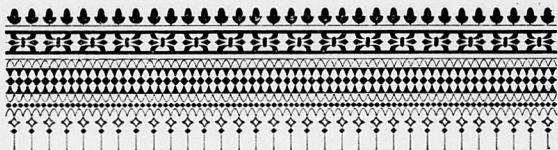
adultus, in stabulo, in templo, in montibus, in desertis tamquam diurnum: moriens in cruce, ceu vespertinum sacrificium, se ipsum obtulit æterno Patri: qua reverentia, nemo novit, nisi qui noverat, quo cultu dignus esset supremus omnium conditor.

PUNCT. 2. Confundamur oportet, proposito nobis cultu, quem exhibebant sacerdotes antiquæ legis, arcæ, et sanctuario propter asservatas in eis tabulas Moysis, virgam Aaronis, panes propositionis etc.: et hæ quidem umbræ, et figuræ erant; quid nos damus luci, et veritati? Quid venerabili Eucharistiæ? Quid templis, quid aris, quid tabernaculis?

PUNCT. 3. Post virtutes tres theologicas palmam fert religio, qua volumus Deo debitum cultum, propter illius infinitam excellentiam; sit ergo

PROPOSITUM PRACTICUM.

Iterandi actus religionis, cum genuflectis in sacrificio, cum oscularis altare, cum caput inflectis etc. Et cum his externis ritibus jungendi actus internos.

VIRTUTES SACERDOTIS UNITIVÆ CUM DEO.

Ego dilecto meo, et ad me conversio ejus. Cant. 7.

MEDITATIO 29^a.

De amore Dei.

Simon diligis me plus his. Joannis 20.

PUNCT. 1. Christus incredibiliter, et inefabiliter amavit, et amat æternum Patrem plus his, plus omnibus universim sanctis. Scintillam immensi hujus amoris prodidit in ultima cœna, quando elevatis oculis, o quanto affectu! Ad te Deum Patrem suum, tibi gratias agens etc. Imitare sacerdos, quod admiraris.

PUNCT. 2. Quilibet enim sacerdos obligatur ad Deum super omnia, et præ omnibus diligendum, tum quia prior, et præ omnibus ab illo dilectus est, tum quia

quotidie versatur in ista arctissima fornace amoris, ad ignem Eucharisticum, quo si non incalescat, glacies sit et saxum.

PUNCT. 3. Vox amoris est, quam usurpat Franciscus Salesius: *omnia licent, dummodo non offendatur Deus.*

PROPOSITUM PRACTICUM.

Hæc erit deinceps agendi, et vivendi regula. Liceant omnia, sed cave offendas Deum, super omnia dilectum.

MEDITATIO 30^a.

De zelo divinæ gloriæ.

Glorificate, et portate Deum in corpore vestro. I. Cor. 6.

PUNCT. 1. Hoc admirabili zelo Christus incensus, ubique Patris gloriam propagabat: modo enim ostendit illius magnificentiam: *simile est regnum cœlorum Regi.* Modo amorem: *homo quidam fecit cœnam magnam;* modo justitiam: *redde rationem;* modo misericordiam: *homo quidam descendit;* modo excellentiam: *Pater major*

me est; modo subjectionem suam: ita Pater; sed hoc maxime in ultima cœna, in horto, in cruce, in tota passione, cujus memoriale est sacrificium missæ.

PUNCT. 2. I. Tim. 2. *Tu vero, o homo Dei, sic te compellat Apostolus, quisquis sacerdos es. Quomodo insistis vestigiis sacerdotis magni, quomodo zelas pro gloria ejus? Tu, qui deputatus es gloriæ illius propagandæ, qui toties ingeminas et: Gloria in excelsis! et: Omnis honor et gloria!*

PUNCT. 3. Elias fugam, persecutionem, exilium, famem, sitim sustinuit: zelo zelatus pro Domino Deo. 3. Reg. 19.

PROPOSITUM PRACTICUM.

Imitandi hunc zelum, etiam cum damno propriæ commoditatis NN.

MEDITATIO 31^a.

De actibus religionis.

Adorate eum omnes angeli ejus. Psalm. 96.
PUNCT. 1. *Religiosissimo cultu: Christus tum conceptus velut sacrificium matutinum in utero matris: tum natus, et*

adultus, in stabulo, in templo, in montibus, in desertis tamquam diurnum: moriens in cruce, ceu vespertinum sacrificium, se ipsum obtulit æterno Patri: qua reverentia, nemo novit, nisi qui noverat, quo cultu dignus esset supremus omnium conditor.

PUNCT. 2. Confundamur oportet, proposito nobis cultu, quem exhibebant sacerdotes antiquæ legis, arcae, et sanctuario propter asservatas in eis tabulas Moysis, virgam Aarenis, panes propositionis etc.: et hæ quidem umbræ, et figuræ erant; quid nos damus luci, et veritati? Quid venerabili Eucharistiæ? Quid templis, quid aris, quid tabernaculis?

PUNCT. 3. Post virtutes tres theologicas palmam fert religio, qua volumus Deo debitum cultum, propter illius infinitam excellentiam; sit ergo

PROPOSITUM PRACTICUM.

Iterandi actus religionis, cum genuflectis in sacrificio, cum oscularis altare, cum caput inflectis etc. Et cum his externis ritibus jungendi actus internos.

MEDITATIO 32^a.

*De unione sacerdotis cum Deo, per
conformitatem voluntatis.*

Ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint. Joannis 17.

PUNCT. 1. Hæc est affectuosissima piissimi Jesu ad Patrem oratio, ut omnes discipuli, et inter se, et cum Patre concordessint, et unanimes. Hæc est ultima Christi morituri, et testantis voluntas, ut secum, et cum Patre unum simus, quicumque sacerdotes sumus.

PUNCT. 2. Et est hæc quidem illius voluntas, et æquissima petitio; quod enim petit, hoc suum est, et Patris, nostra scilicet voluntas, et cor nostrum. Ergo injustus es, o mi sacerdos, si neges. Dat tibi cor suum, et quidquid habet, et toties. Ergo ingratus es, si te neges. Ideo dat se tibi, ut tu des te illi: ergo stultus es, si te neges: cui enim reservas te? Tibi? Sed jam perdis. Mundo? Sed quo pretio? Inani, vano, ludicro, momentaneo. Ergo

da te Jesu tuo. Ipse petit, immitis es, si roganti neges id, quod imperio extorquere potest.

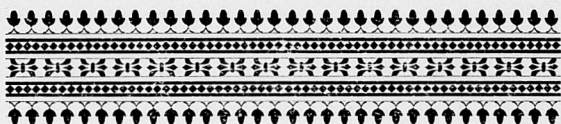
PUNCT. 3. Si Act. 4. *credentium erat inter se cor unum, et anima una*, quo modo potest non esse unum cor tuum cum corde Jesu, una voluntas, cum voluntate illius, qui toties tibi per sacramenti communionem unitur? Sed expectat a te liberum consensum. Hinc quomodo negabis?

Sponsus est, et tu sponsa, indigna hoc nomine si neges. Non est communio, si non est unio voluntatum reciproca. Fac ergo

PROPOSITUM PRACTICUM

Et dic: o bone Jesu per tuam gratiam, dico medullitus ad Patrem tuum, ad te, ad Spiritum sanctum. O Deus meus, et omnia! Dilectus meus mihi, et ego illi. Ego dilecto meo, et ad me conversio ejus. Ex nunc avertio voluntatem meam a me, et ad te unum, per plenam ad omnia resignationem converto. Fiat. O fiat voluntas tua!

FINIS.

METHODUS VITÆ CHRISTIANÆ

USUI QUOTIDIANO ACCOMMODATA

PRO

OMNI ÆTATE, CONDITIONE ET STATU.

PRÆCIPUE CLERICALI.

I.

HORA STATUTA SURGE

CONSTANTER, CELERITER, DEVOTE.

CONSTANTER, sine excusatione: modicæ
victoriæ non modicam laudem a conti-
nuatione merentur: *habitum* pariunt ut
assuescas esse *dominus tui*. Qui obviam
excusationem admittit pro legitima, et
protrahit somnum, quia frigus est, quia
minus placide dormivit, quia adhuc grave

est caput; nescit quod corpus sit servus piger, qui libenter mentitur, et cui qui credit, levis est corde, atque illorum de numero de quibus *Eccles. 27.* dicitur: *stultus ut luna mutatur.* Qui sapit, sicut non vultum, ita nec morem mutat, nisi dum ratio postulat.

CELERITER, sine mora. Somnus mortis est imago: a morte qui resuscitatur, num deliberat, an prodeundum e tumulo sit statim? Imo cum clanget tuba: *surgite mortui*: reprobi quidem lente movebunt se; electi vero alacriter prosilient de sepulchris: tu videas quos imiteris, si piger es ad laborem. Age quod egit Adam, dum Deus illum formavit de limo terræ, et inspiravit in faciem ejus spiraculum vitæ: quid? Dum ex nihilo suo quasi evigilavit, sine mora in genua procidit, ut suo Plastæ suam vitam sacraret; ita tu cum excitaris a somno; *ferventer* diem incipe, quasi primus esset: caute age, quasi vitæ postremus foret. Nam latet ultimus dies, ut observetur omnis dies. In surgendo et vestiendo modestiam conserva.

DEVOTE, cum piis suspiriis *inter pausas*,

sicut aviculæ canunt. Primitias Deus exigit sibi, offer. Flexis genibus preces matutinas recita, deinde lectioni spirituali et meditationi impigre incumbas.

II.

MISSAM LEGE VEL AUDI

REVERENTER, ATTENTE.

1. **R**EVERENTER audi Missam, nempe, quia sancta sancte agenda sunt. Compone te ad Christi Domini in horto se Patri sacrificantis exemplum: intueri! Ah! Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat, ut orantis modestia exterior devotionem animi et *significaret et adjuvaret*. Similem te professio fidei postulat: vae, si Cain malis esse quam Abel.

2. REVERENTER Missam lege. Ecclesia enim præcipit ut sacrosanctum missæ sacrificium omni religionis cultu ac veneratione celebretur, ac istum in finem quanta maxime fieri potest interiori cordis munditia ac puritate, atque exteriori devotionis ac pietatis specie peragatur.

Hæc cordis munditia requirit, juxta Concilium Trid. Sess. 13. C. 7., ut sacerdotes non tantum caveant peccata committere mortalia, sed etiam caute vitare delicta venialia, præsertim deliberata. *Apost. ad Tim. I. C. 3 ad Titum C. I.* Concilium Trid. Sess. 22. de *Reform. C. I.* Indigna et nefanda celeritas in sacris functionibus peragendis provenit ex ceremoniarum neglectu, et præcipue ex devotionis defectu: verba tam celeriter quidam proferunt, ut viro honesto sic loqui non auderent. Attendant in nomine Domini, si sancta sancte tractanda sint, quod hæc sanctissima *reverentissime* sint peragenda. *Maledictus qui facit opus Dei negligenter.* Ut tantum mysterium cum debita devotione et humilitate peragas, cogita: quis tu? Quis ille? Scilicet, cujus corrigiam calceamenti solvere, se indignum reputabat, major internatos mulierum. Time et treme, sed incitatus verbis Salvatoris: *venite ad me omnes qui laboratis*: confidenter accede. Cordis contritione animam purga; per actus fidei, spei, et charitatis, aliarumque virtutum adorna receptaculum tanti Dei.

sicut aviculæ canunt. Primitias Deus exigit sibi, offer. Flexis genibus preces matutinas recita, deinde lectioni spirituali et meditationi impigre incumbas.

II.

MISSAM LEGE VEL AUDI

REVERENTER, ATTENTE.

1. **R**EVERENTER audi Missam, nempe, quia sancta sancte agenda sunt. Compose te ad Christi Domini in horto se Patri sacrificantis exemplum: intuerere! Ah! Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat, ut orantis modestia exterior devotionem animi et *significaret et adjuvaret*. Similem te professio fidei postulat: vae, si Cain malis esse quam Abel.

2. REVERENTER Missam lege. Ecclesia enim præcipit ut sacrosanctum missæ sacrificium omni religionis cultu ac veneratione celebretur, ac istum in finem quanta maxime fieri potest interiori cordis munditia ac puritate, atque exteriori devotionis ac pietatis specie peragatur.

Hæc cordis munditia requirit, juxta Concilium Trid. Sess. 13. C. 7., ut sacerdotes non tantum caveant peccata committere mortalia, sed etiam caute vitare delicta venialia, præsertim deliberata. *Apost. ad Tim. I. C. 3 ad Titum C. I.* Concilium Trid. Sess. 22. de *Reform. C. I.* Indigna et nefanda celeritas in sacris functionibus peragendis provenit ex ceremoniarum neglectu, et præcipue ex devotionis defectu: verba tam celeriter quidam proferunt, ut viro honesto sic loqui non auderent. Attendant in nomine Domini, si sancta sancte tractanda sint, quod hæc sanctissima *reverentissime* sint peragenda. *Maledictus qui facit opus Dei negligenter.* Ut tantum mysterium cum debita devotione et humilitate peragas, cogita: quis tu? Quis ille? Scilicet, cujus corrigiam calceamenti solvere, se indignum reputabat, major inter natos mulierum. Time et treme, sed incitatus verbis Salvatoris: *venite ad me omnes qui laboratis*: confidenter accede. Cordis contritione animam purga; per actus fidei, spei, et charitatis, aliarumque virtutum adorna receptaculum tanti Dei.

Offer pura et et ferventissima intentione sacrificium, ut latreuticum, eucharisticum, propitiatorium, impetratorium gratiae et gloriae.

ATTENTE: quaelibet verba distincte pronuntiando, omnes rubricas exacte observando, oculos, manus, ac totum corpus, cum modesta gravitate componendo, ac parvam mediam horam tanto sacrificio impendendo, quod tribus horis cruenta in ara crucis duravit.

III.

O R A

QUIETE, CONTINUE.

QUIETE: hoc est, in loco, in quo nihil mentem turbat, aut distrahit, et in tempore in quo nihil urget ut festines. Turba hominum et turba negotiorum, sic orationem inficiunt et carpunt, uti muscae bellaria et dulciaria. Experiuntur qui sive coronam marianam, sive horas canonicas diu differunt, aut sub dio recitant: labia mussitant laudem Dei, cor illis in lecto, istis ubique est: utrique ferunt onus sine

commodo, et ex labore pœnam sæpius merentur, quam præmium.

CONTINUE: dicit enim Christus: *oportet semper orare et nunquam deficere*. Luc. 18. Vita sacerdotis continua oratio esse potest et debet. Functiones ministerii tui vel status, pie exerce, et orasti. Stude sacræ scripturæ et theologiæ, et orasti. Per tale studium Deum et legem ejus perfectius cognosces, ut ipsum ardentius diligas, legemque ejus perfectius custodias, et ab aliis custodiri cures. Non orat, qui tempus ludendo chartis pictis impendit.

IV.

EXERCE DEVOTIONES ULTRONEAS

BREVITER, SUAVITER.

BBREVITER. Nam si longæ, aut multæ sint, misere forte exequeris, vel facile omittes. Non interest quantum facias, sed ex quanto affectu; unus denarius, multis aureis quandoque æquivalet. Exiguïs devotionibus pretium *fervor* facit et *constantia*, sicut adamanti fulgor atque durities.

SUAVITER: id est, libere et sine tristi

necessitate, ita ut scrupulum non moveas tibi, si mutes, cum suadet devotio melior, vel si omiseris cum justa adest causa. Nemo sit suum mancipium: sicut prudentis est non temere mutare consilium, ita cum tempora mutantur et circumstantiæ, mutari nolle, non est hominis, sed statuæ. Examinari omnis novitas debet; damnari non debet.

V.

UTERE PRECIBUS JACULATORIIS

SÆPE, SINCERE.

SÆPE. Saltem semel omni hora; quod respiratio est corpori, hoc oratio est animæ: dum hora pulsatur, dic: *hac hora, omni hora, præcipue in hora mortis, ab omni peccato et ab omni malo præserva nos Domine, et omne bonum da nobis. Item hanc horam et omnem horam, et omnia momenta vitæ, intendo peragere secundum legem tuam Domine: et quidquid boni hac hora et umquam fecero, jungo illud meritis sanctæ ecclesiæ militantis, sanctæ ecclesiæ triumphantis, et meritis Domini nostri*

Jesu Christi; et offero divinæ Majestati tuæ, ad laudem et gloriam divini nominis tui, Domini mei Jesu Christi, sanctissimæ Virginis, et omnium sanctorum, vel alias breviores. Numquam ad mensam accede nisi adorato et benedicto Domino, et numquam ab illa recede nisi actis gratiis. Ter de die ad pulsum campanæ, per salutationes angelicas, adora mysterium redemptionis nostræ.

SINCERE. Puta, *de corde, non ex ore.* Si bene orare vis, *ama*; et ama per omnes *modos*: dic per *indicativum*: amo te Deus mi ex toto corde, ah! quam sero. Dic per *imperativum*: ama anima mea, ama amabilem Deum, etiam cum ferit, ama. Dic per *optativum*: utinam te semper amassem Deus meus! O pulchritudo tam antiqua, tam nova! Dic per *conjunctivum*: da ut amem te amplius, o Deus amoris, ut amem amplius! Dic per *infinitivum*: cupio sine fine amare te, sine fine, sine fine. Certe nemo declinat a malo, quam qui sic actiones suas conjugare didicit cum amore. Amor est igni similis: ut ab urticis et sentibus per sar-

culos purgetur ager, quanto tempore et labore opus est! ignem adhibe; hora et minus sufficit.

VI.

CONVERSARE

AMICE, CAUTE.

AMICE. Nec facile offendere decet nec offendi. Efferi *Ismaëlis* hoc crimen fuit, extendisse manus suas contra omnes, et irritasse manus omnium contra se. Ne pacem turbes aut rixas cites, ad multa *cæcus*, *surdus*, et *mutus* esto. Sint tuæ visitationes raræ ne vilescas, et breves ne sis molestus. Necessitas, charitas, urbanitas pro regula serviant: sinceritas et affabilitas comitentur. Omne tulit punctum, qui in conversatione non solum ut *placeat*, sed etiam *ut prosit*, curat.

CAUTE. Neque inter puros angelos, neque inter puros diabolos, sed inter homines vivos; itaque nec omnibus, nec nulli fide: nec omnia nec nihil lauda, quia nec numquam nec semper falleris. *Vide cui fidas*, prudentiæ dictamen est; quæ charitati non adversatur. Ex fructibus cognos-

ces qui sint ex *Caini*, qui ex *Sethi* familia. Si quis de religione sarcastice, pro morum licentia impudenter, adversus omne genus hominum dicaciter, irreverenter, contemptim, loquitur, hic *niger* est: loquela illum manifestum facit. Fuge canem, cujus rabiem rictus cruentus prodit.

VII.

C O M E D I E

MEDICE, MODICE, MODESTE.

MEDICE. Sic ut a noxiis cibis vel potu fortiter tibi temperes. Dulce venenum etiam venenum est: sub te sit appetitus tuus, non tu sub illo. Sapienter Callisthenes, cum urgeretur, ut in Alexandri sanitatem, vinum fortius copiosius biberet, respondit: *nolo sic bibere pro Alexandro, ut opus habeam Æsculapio*. Pulchre S. Aug. *hoc me docuisti Domine, ut sicut medicamenta, sic cibum sumpturus accedam*.

MODICE. Sic ut semper surgas a mensa *cum aliqua fame*. Qui credit, male se prandisse, nisi turgeat venter, non se alit, sed morbos, eosque et mentis et

corporis. Certe oraculum divinum testatur, quod plures occiderit gula quam gladius: itaque in cœmeteriis multa sunt *Sepulchra concupiscentie*, plurimisque inscribi epitaphium posset: *propter potum nimium, rui in hunc tumulum.*

MODESTE. Sic, ut in *modo* teneas *modum*. *Delibare ac sorbillare* pocillatores ac coquos decet: haurire pecudum est, glutire canum semper alteri bolo inhiantium: homo bene educatus *Festinat Lente*; et medium tenet. In conviviis præcipue periclitatur *Modestia*: modo a crapula, modo a licentia oris: et quos alias hostes divisos habet hæc virtus, in epulis conveniunt, vinum, venus, ira. Causa turbarum turba est: propterea ex prudentum sententia, sicut numerus hospitem minor esse non debet, quam gratiarum, ita numquam major sit, quam musarum.

VIII.

RECREA TE

HONESTE, HUMANITER, HILARITER.

HONESTE. Apage illa recreationum genera, ex quibus animæ periculum imminet: sit selectio in sociis, in modo, in loco. Recreatio pro medecina sit tibi: utere, sed parce, comitetur illam semper virtus eutrapeliæ. Non ut ludas vivis, sed ut vivas ludis. Non est appetenda requies neque recreatio, nisi propter laborem.

HUMANITER. Nam homo homini reverentiam debet, quam ne destruat *familiaritas* aut *superbia*, cave. Familiaritas cum *eodem sexu* parit contemptum, cum *diverso* periculum. Tunc pudor, qui est custos virtutis, perit; et licentia turpitudini portam aperit. *Superbia* ex affectata gravitate est omnibus gravis. Affabilitas virtus nobilium est, qua si careas, frustra antiquam prosapiam jactas.

HILARITER: est enim tempus flendi, et tempus ridendi, *modo* non desit *modus*.

Sunt, quibus nulla hilaritas satisfacit, nisi quæ cum offensa Dei conjuncta est: heu! quam hæc est impia persuasio! Aciem ingenii exercere in jocis obscænis: an hæc digna risu materia! Væ qui sic ridetis! Flebitis enim, quia Deus noster numquam irridetur impune. Sunt, quibus sine detractatione nulla conversatio jucunda putatur: proscindere famam absentium, præsentibus subsannare, cachinnis exponere, concitare ad iram, artificium credunt. Falluntur: veniet enim tempus, cum qui riserunt alios, ludibrio totius mundi exponentur.

IX.

STUDE, AUT LABORA

ALACRITER, ORDINATE, SERIO.

ALACRITER, tamquam si vox exigentis laborem de cœlo allaberetur. Cogitate Deo servire, vel proximo propter Deum, et mox omnis labor jucundus erit. Nemo alacrius sese applicat operi, quam qui sic oculos in cœlo figit. *Labor improbus omnia vincit.*

ORDINATE. Ita ut labores necessarii primo fiant, et deinde libere suscepti. Sic agens, non quod placet agit, sed quod decet et debet. *Ordo* est via regia, per quam sine ambagibus ad terminum itur. Assiduus esto, ut diabolus semper inveniat te occupatum. Nam *qui sectatur otium, stultissimus est* Prov. 12.; sed inveniat occupatum *discrete*, non inutiliter, non in laboribus alienis a conditione et statu. Qui *malum* agunt, et qui *nihil* agunt, et qui *aliud*, quam deberent, agunt, omnes tempus male perdunt. *Ubi nullus ordo, ibi horror et confusio.*

SERIO. Non obiter, non ad speciem, ne *servi pigri* sententia feriat te. Sed quid si laborum copia obruat virum? Primo negotia tua in ordinem redige, ut cuique suum sit tempus congruum: si vero ultra vires sint negotia, suadeo, ut Moysis exemplo, cum aliis divides: non potes unus omnia facere, nisi velis nihil bene facere. Si non sint qui te juvent, ipse juva, et res officii age *cum excellentia*, res alias autem *obiter* ac per *otium*. Ita cœlo et terræ facies satis.

BENEFAC PROXIMO

PRUDENTER, PROMPTE.

PRUDETER, puta, eo loco, tempore, modo, quo beneficium vere beneficium est, et spem boni effectus habet, idque per opera misericordiæ corporalia et spiritualia: vitans tamen periculum proprii contagii.

PROMPTE: nam qui cito dat bis dat. Repugnet sensus, modo non vincat: vincet autem, si, ut benefacias, a natura movearis, et non a gratia. *Dilige proximum sicut te ipsum.* Quia est imago Dei, diligendo autem imaginem diligis prototypum; quia a Deo diligitur sicut tu et forte plus quam tu; adeoque Deus ipsi pater est, sicut tibi. Christus illum redemit sanguine suo sicut te, cœlum pro ipso creatum est sicut pro te. Et si peccaverit, toleratur, invitatur ad pœnitentiam, recipitur in gratiam sicut tu. Ex his motivis urge te ad charitatem fraternam et beneficentiam, cujus executio Christianismi character est.

XI.

MALEFAC TIBI

FREQUENTER, FORTITER.

FREQUENTER, ut assuescas esse dominus tui: *sensus* cohibere et *affectus* regere, et *in mortificatione* vivere, actus, tui dominii sunt.

Si *sensus* rapi in obvias delicias per impetum sentis, *moram* ac *modum* impera: mora frangit impetum, modus excessum cavet. Inter *affectus*, si *cupido* et *timor* in tua potestate sint, omnes erunt. Itaque nihil ardentem cupe, et nihil vehementer time; in his cardinibus versat se beata cordis quies. Hæc facilia in praxi cogitanti quod *nullum sit bonum grande, nullum grave malum, nisi æternum sit.*

FORTITER: pusio delicatus non est natus ad magna: robur a tolerantia venit. Si vis *diu*, et multo magis si vis *pie* vivere, ne vivas molliter. Non amat Deum, qui amat se, hoc est, qui ad ludicra, ad somnum, qui ad otium, qui ad sanitatem, qui ad ipsam vitam nimis afficitur: nam qui est talis, nihil agit audacter,

semper metuens ne noceat sibi. Adde quod horror molestiarum, intolerabiles molestias causet, citoque frangat corpus non assuefactum ad dura. Itaque qui boni sunt, sic utuntur hoc mundo, quasi *non utantur*, puta, sine *affectu*, qui cor affligat. Qui aliter utuntur, aut *mali* sunt servi Dei, aut certe *inutiles*.

XII.

ÆGROTA

FORTITER, UTILITER.

FORTITER: facere ex necessitate virtutem etiam ethnici solebant. Christianus vero, sub ipsum morbi initium: (idem de qualibet tribulatione intellige) cum fide, spe, et charitate sanitatem et vitam, Deo auctori vitæ strenue sacrificet. Crede fide viva, quod Deus ab æterno hunc tibi morbum decreverit, hoc tempore cum his circumstantiis: nihil enim nobis, nisi ex supremi Domini nutu *contingit*. Spera dolores et molestias morbi, aliud nihil esse, quam verbera divini Patris, non tibi irascentis, sed ex amore paterno, vitæ præ-

teritæ labes hic castigantis, ad salubrem correctionem. Et morbo doctore discas: quid homo sit, quid mundus, quid Deus. Ama denique austum et punientem Deum; adversitas tibi proderit, si opere comprobetur, quod plus Deum ames quam te.

UTILITER: hoc est *in statu gratiæ, et cum merito*: ne patiaris ut paganus vel pecus. Exerce *devotionem*, non per longas preces corpus debile fatigando; sed per pia suspiria, resignationem, actus virtutum Theologicarum etc. Præsta *obedientiam* medico et ministrantibus tibi. Patientiam ama, ut etiam inter acutissimos cruciatus Deum laudes, sicut animæ in purgatorio faciunt.

XIII.

M O R E R E

PROVIDE, JUCUNDE.

PROVIDE: sic ut tempestive disponas domui tuæ. Condas testamentum, si conditio tua id exigit, et elige tibi sepulchrum dum sanus es. Ultima Sacramenta, præcipue confessionem, non differas in peri-

culum extremum, quo incapax eris, vel forte minus capax: ipse postula. Sacramenta neminem occidunt, sed vivificant secundum utrumque hominem, gratiasque conferunt ad morbi dolores mortisque acerbitates æquanimius ferendum.

JUCUNDE: nam cur *Provide* morienti, mors tristis videretur? Quod post mortem detur vita, præsentis infinites melior, *fides* docet: quod vita illa felix pertineat ad te, *spes* promittit: quod hæc eadem, præ hac, omnibus desideriis desideranda sit, *charitas* monet. Quotidie oras, *adveniat regnum tuum*: ergo cum mors januam aperit, procede hilariter: *intra in gaudium Domini tui*. Salus animæ dependet a bona morte, bona mors a bona vita, nam qualis vita finis ita, bona vita dependet ab observatione mandatorum Dei et Ecclesiæ, habens pro fundamento diffidentiam de se, fiduciam in Deo, bonum usum talentorum et temporis, et in oratione perseverantiam.

Denique universim vive ex principiis certis ac solidis.

vel
ra-
unt
ue
er-

ti,
m
les
e,
c,
i-
m
o-
ni
e,
ta
t-
as
t-
m
n.
s

